

СЛАВЯНИЗМЪ

ПОЛИТИЧЕСКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Излиза три пъти въ седмицата
вторникъ, Четвъртъкъ и Събота.

ЦѢНА:
За година 20 лева сребърни
" шестъ месеци 12 лева ср.
" три " 7 " "
Единъ брой 20 стотинки.

Сичко което се отнаси до вѣстника
подписва се направо до
Т. Х. Станчевъ въ Русчукъ

Неплатени писма не се приематъ
Ръкописи назадъ се не връщатъ

За обявления се заплаща:
За всеки редъ при пръвѣтъ 20 ст.
За " " " вторий " 10 ст.

Руссе, 12 Декемврий 1884

Читателитѣ ни навѣрно сж прочели телеграммата изъ София, помѣстена въ послѣдния брой на вѣстника ни, съ която се съобщаваше постѣпката на калпавата опозиция въ главѣ Цанкова, Стоилова, побиежня Шивачовъ и славния Куртбунарски депутатъ великанъ Тихчевъ. Тѣзи спасители, които проливатъ крокодилски слъзи за клетата България, а повѣче за нѣкоя по-таѣста служба, имали дерзости, да безпокожатъ съ интригитѣ си и Държавния Глава, прѣдъ когото ходили да искатъ распуцанието на камарата и свалянието на днешния Министерски кабинетъ. Единъ отъ тѣхъ, а именно Святеца Драганъ Цанковъ, и малъ смѣлостята, прѣдъ лицето на Негово Височество, да нарече неговия представителъ Министра на Правосъдието шпионинъ! Тѣзи дерзостъ е повѣче, отъ нахална, повѣче отъ безобразна! — Единъ опозоренъ човѣкъ, измѣнникъ на извѣстни начала, да нарече Министра на Държавния Глава прѣдъ лицето му шпионинъ, това е нѣщо повѣче отъ деморализация! Подобенъ примѣръ до днесъ не сме виждали! — Кого представлява единъ Министръ! Не самия Князь ли? А изумелия Цанковъ, кого е докачилъ на честята, кого е нарекалъ шпионинъ?! Както щете г-да, нѣ постѣпката на Цанкова е ниска, непристойна и осъдителна. Той е вижда са въ заблудението си забравилъ, че са намира прѣдъ лицето на Държавната Глава и е говорилъ онава, което не би говорилъ и най деморализирания човѣкъ. Той е нарекалъ министра шпионинъ, качество собствено негово, съ което са е занимавалъ отъ рождението си съ което служеше на турцитѣ и днесъ служи на извѣстни кръгове! Цанковъ съ шпионството си издаде на турцитѣ народния учителъ Т. Хрулевъ изъ Свищовъ, който умрѣ на заточение въ тъмницата на Диарбекиръ; съ езуитството си Цанковъ искаше да предаде българетѣ подъ духовната власт на папата. Съ невѣрството си, той деморализираше ученицитѣ и младежитѣ въ Руссе, първитѣ затваряше въ нуждницитѣ, като прогони попъ Нила изъ Руссе и го принуди да стане паписта-шинъ! Иматъ ли описание мръснитѣ дѣла на Драгана Цанкова? И той днесъ иска да ни са представлява за патриотъ! Изигра цѣла една партия, която го храни цѣли двѣ години, и днесъ воюва противъ правата и свободата на народа, като нарича най-честния патриотъ и държавенъ мъжъ шпионинъ! — Г-нъ Дръ Радославовъ не е билъ шпионинъ, нито ще бѣде, нѣ Драганъ Цанковъ е упражнявалъ и днесъ упражнява този занаятъ. Той има голѣма практика по шпионството и по себѣ си, мисли че и другитѣ са такива.

Ако съдимъ отъ постѣпкитѣ на тия хора, ще видимъ, че тѣ за да станатъ министри и да иматъ властята въ рѣ-

цѣтѣ си незнайтъ вече и какво вършатъ. Не са спиратъ прѣдъ нищо; върлуватъ, клеветятъ, нанадатъ честята на своитѣ противници, само и само дано срутжтъ днешното Министерство, което е трѣнъ въ' очитѣ имъ. Тия хора съ постѣпкитѣ си, надминахъ границата на търпението, тѣ станахъ нетърпими въ обществото и вредителни за обществения напредѣкъ. Припятвуватъ на сичко, което би било полезно, не даватъ да се урежда държавата, да се създаде нѣщо траено, вѣставатъ противъ сѣко установление създадено даже и отъ самитѣ тѣхъ. Ето тия сж хората, които наричатъ министритѣ шпиони, прѣдъ лицето на тѣхния Господаръ, когото тѣ олицетворяватъ и представляватъ. Ако на тѣхното врѣме, когато тѣ бѣхъ на властята, се одързостеше нѣкой да ги нарече прѣдъ самия Господаръ шпиони, той би незабавно намѣрилъ Черната Джамия, нѣ за Цанкова нѣма законъ, нѣма наказание, той може да говори каквото иска и пакъ спокойно да си пуши кривата чибучка.

Отъ изложеното до тукъ, остава на читателитѣ, да си съставятъ особено мнѣние за постѣпката на тия, които са отишли прѣдъ Н. Височество Княза да искатъ растуриението на народ. Собрание и свалянието на Министерството.

КЪДЪ СМЕ И КЪДЪ ОТИВАМИ?

(В. "Зритель" брой 4.)

Подъ това заглавие "Къдъ сме и къдъ отиваме" редактора на в. "Зритель" байо Михаилъ се провиня отъ града Руссе. Той като вѣстникаръ и политичаръ посвѣтилъ една цѣла статия въ честъ и паметъ на българскитѣ труженци неговии приятели многоуважаемитѣ Г. г. Пашанковъ и Пановъ, за това тѣхно похвално и геройско въ XIX вѣкъ дѣло, дѣто посегнаха върху живота на дѣда Славейковъ и г. Каравелова. Най немаше да му отговаряме, ако не се чудеше толкозъ г. Стефановичъ, какъ е станала тая работа и ако не се преструшаваше ужъ, че незнае нищо. По като се толкова много удивлява, то не би било грѣшно, да му отговоримъ на питанието: "Къдъ сме и къдъ отиваме". Наистенна, ако бѣше писалъ тия думи други вѣстникъ каквото дрицельтъ на тѣпоученитѣ редактори "Сръдецъ", то нѣмаше нужда и да се отговори, защото на тия господ. новци политическото "вѣрую" е плачъ, оплакване на клета и тривлѣта България, която е паднала въ рѣцѣтъ на умразнитѣ тѣй наречени радикали. Знайтъ г-да читателитѣ, че въ колонитѣ на "Сръдецъ" почти въ всѣки брой се вижда милостята и оплакванието на България отъ оная Цариградска гвиндия ноляща името Марко Балабановъ и да вика: къдъ отива България, Ахъ! Три клета Българии и т. н., но да напише подобно нѣщо единъ Политически Критическо Научни вѣстникъ, каквото "Зритель", и бай Михаилъ е чудно. тѣй като въ програмата си послѣдний бѣше казалъ: че неговия вѣстникъ не принадлежи на никоя партия. Отъ това трѣбва да заключи човѣкъ, че или редактора на "Зритель", е въ невормалното си положение, или пакъ тѣй иска нарочно да пише. Като споменуваме това мимоходомъ на бай Михаилъ за знание, че простолудието а не Българският народъ, не е да не разбира босотата му, оставяме вѣжко за негова смѣтка и пристѣпваме къмъ запитванieto "Къдъ сме и къдъ отиваме". На първото питанье "Къдъ сме?" Ще отговоримъ, така: — въ Българско; а на второто: "Къдъ отиваме?" — Въ Шуменъ и Свищовъ на правителственъ съчетъ. Но види се, че г. Михаилъ не е искалъ и нѣма да се задоволи съ този къжъ отговоръ, защото за да даде по голѣмо значение на сериозната си статия,

приказва за примеръ нѣкаква си ладия останала отъ врѣмето на флижлантѣ, за капитани, матроси, мѣшъзи, коледа, за пѣтници, и проч. и веднага като мѣтеоръ забравя ладията и се приваши въ дълбоко-мислѣното си къмъ Българскитѣ труженци мѣтници поборници-опълченци на XIX вѣкъ (а не XVIII както пишъ "Зритель") многоуважаемитѣ г-да Пашанковъ и Пановъ, захваша да кори постѣпката на сегашното лошо правителство и полиция, за дѣто са потрудилъ да настанятъ тѣзи народни герои на роднитѣ имъ мѣста, като сж искалъ съ това да се изпълнятъ отъ една страна дѣйствуюцятъ закони въ княжеството, а отъ друга да се олази живота на гражданитѣ отъ уличнитѣ нападатели каквиго сж негодиятъ Пановъ и Пашанковъ.

Преди да почне своята Еремиада бившия редакторъ на "Шлито" и сега на "Зритель" бай Михаилъ за великодушничатѣ поборници, оплаква България че била изнуриена отъ чужди елементи и казва: "Ний би били най-благополучнитѣ, ако въ нашата държавица не биха се загнѣждали по злощастие чужди елементи, които твърдѣ малко ги е гража за участята на отечеството". Отъ тѣзи думи ний не можемъ да разберемъ, кои са тѣзи чужди елементи, които сж се гнѣждали въ България; защото до колкото можемъ да разберемъ отъ тѣзи думи на "Зритель" излиза, че полицията е чуждиятъ елементъ, защото не позволила на негодиятъ да изпълнятъ най-благополучно намѣренieto си и че най-благополучния щѣха да бѣдѣтъ, ако бѣха ги оставили да извършатъ престѣпчението и това щѣло да покаже, че тѣ са грижатъ за участята на отечеството си... Да защитава човѣкъ честни хора е свято дѣло, но — негодия, подлѣца, вагабонта, нехраимайковци и лачни нападатели е позорно, толкозъ по вече показва умнишаната цѣль за защитничатѣ, който ако и да не се брой въ категорията на тая сортъ люде, но се това дава съмнѣние, че и тѣй принадлежи въ това число. Послѣ това г. Стефановичъ дохожда да се чуди, какъ е станало интервиранието на двамата герои и казва: "На какво би могло да се отгаде поведението на днешното ни правителство уражнено (?!) врѣхъ двамина настоящи Княжествени Българии Панова и Пашанкова? Ако неразбира бай Михаилъ чакъ до толкозъ, то тѣй е за съжаление, а ако го прави пакъ отъ дълбокоученостъ, тогачъ нѣтъ е безобразие; но тѣй било или инѣкъ, ний ще извадимъ байо редактора отъ заблудението му и ще му кажемъ за знание на несуслишане, че многоуважаемитѣ приятели на г. Стефановича сж испроводени на основание чл. 44 отъ уставътъ за полицѣската стража и съгласно чл. 16 буква д, и отъ закона за Седѣйското градоначалство, закони, които патриотитѣ на защитничатѣ сж изработили и прѣтели отъ III то обавновено патриотическо народно собрание и утвърдени съ Княжески указъ. Ако не бѣше постѣпало така законоу Правителството и полицията по законитѣ, питаме ние бай Михаилъ да ни отговори, какво трѣбваше да се направи съ тия поборници труженци? Да имъ върже правителството пенсия ли? Да се наградятъ за безчестната имъ постѣпка ли? Да се оставятъ свободно да ходятъ изъ улицата да биятъ хората ли? Вавашъ ли да ги милуватъ и галятъ когато влѣзоха въ дозѣтъ на г. Каравелова да го убиватъ? Ако жѣлае такава нѣщо бай Михаилъ, то е съвсѣмъ друго, нека го каже и да му рѣчителстеме, а не да мука като теле. Полицията си е изпълняла длѣгѣтъ и единичкото нѣщо, въ което може да се обвини полицѣята е това, че тя отпуена подъ гаранци негодиятъ, когато за подобни хора, които отиватъ съ цѣлъ да убиватъ, трѣбваше съгласно закона да се хвърлятъ въ Черната Джамия въ "приемъ на покой". Полицията трѣбва да вази живота и имота на честнитѣ граждани отъ уличнитѣ нападатели, защото инакъ нѣма нужда отъ полиция. Правителството не е нарушило никакъвъ законъ, нито пакъ конституцията, защото, конституцията е за мирнитѣ и честни граждани, а полицѣята, за вагабонтитѣ, негодиятъ, убийцитѣ, разбойничатѣ, които не са подчиняватъ на никакви закони Тука му е мѣстото да попитае още и това редактора на "Зритель" да на каже: ако бѣха го нападнали на улицата нѣкоя вагабонти да искатъ да му отвѣматъ живота, какво щѣше тогава да каже и да пишъ? Не щѣше ли изведнажъ да обвини и правителството и полиция, че не се распоредила да упази живота на мирнитѣ граждани? Каква

работа има тука да се прилага конституцията, когато нападателът и разбойникът я презира и отива да отнеме живота на брата си, което ни въ една държава не са позволява? Конституцията си е конституция и полицията полиция, както е казал дядо Славейковъ, когато отговараше на Шивачево запитване въ Н. Сьбрание, по испжданкето изъ София на благополучнитъ поборници: полицията е испжанила своитъ дължността, като е преварила престъжното злодѣяние на опозиционитъ мъченици. Правителството не е искало да ги дава на съдъ, защото възбуждането на уголовно пресѣдъ външе и предаване лица на съдъ за злодѣяние и притѣвление е работа на прокурорския надзоръ, койго трѣбва да са грижи за това и именно за това го има. Сега е редътъ да попитаме бившия редакторъ на „Шалото“ да ни каже: какво престъжно дѣяние направиха вѣстникаритъ: Головинъ, Оскаръ Кексдеръ и Степановъ Поповъ, които се испроводиха за граница, и въ това време, когато управлявахъ патриотитъ? Кому посегнаха върху животътъ, както направиха героитъ, които бай Михалъ днесъ публично излиза да защитава? — Тъ не направиха нищо, само се испдиха по тая проста причина, че не мислеха така, както тогавашнитъ Министри, които днесъ плачатъ за него време. Това прѣзше видя се, че „Зритель“ покровителъ е забравилъ да спомене, когато това ставаше подъ съдъ въ София. Но какво може да са очаква отъ подобни хора, каквото г. Стефановича? — нищо друго освѣтъ глупости и да се прочуе че и той казалъ въщо въ защита на уличнитъ нападатели което, незнаемъ до какво му прави честь. Въ крайтъ на сериозната стая подъ названieto „Къдъ сме и къдъ отиваме“? „Зритель“ свършила така: „Прѣдъ такава нередовностъ и произволъ (!) Българския народъ крайно негодува . . . Ний не можемъ да разберемъ кои разбира бай Михалъ подъ името Български народъ, койго негодува. Зашто въ рѣчица и вѣстника на г. Михалъ не фигурира Български народъ а просто думата „Простолюдието“ както има обичай да го нарича. Отъ това излиза, че или бай Михалъ е съвършено полудилъ или пакъ подъ името Български народъ трѣбва да разбираме дипломиранитъ доктори, очилатитъ господановци, цилиндршатитъ, патриотитъ каквото: Грековъ, Ичевичъ, Стоиловъ, Цанковъ, Поменовъ, Клепалото Миларовъ, Адженовъ и проч. като неисключаваме и поборницатъ труженци Г. г. Пашанова и Панова, които негодуватъ за постъжката на политиката, а простолюдието си мълчи и одобрява постъжката. Го ще рече, че княжеството е населено отъ два вида хора, отъ Български народъ и простолюдието, първийтъ негодува, а последнето одобрява постъжката на правителството. Въ първата категория влизатъ: чорбаджитъ, народнитъ врагове, доносчицатъ патриотитъ, честнитъ имотитъ, дипломиранитъ, чокоитъ, спашитъ, и весь родъ лакейский въ томъ числѣ и многоглаголивий редакторъ Михаилъ Степановичъ, а въ втората: даскалетивитъ, белодрѣшковитъ, смъртнитъ, простиитъ, цару лавонцитъ и пашагалитъ. По нататъ ний нѣма да отиваме да пълниме празната крагуна на „Зрителя“, а ще го помолимъ да се остави отъ тая севда, защото твърде отблизо е познатъ и самъ редактора на Зритель на простолюдието. По-добръ щеше да направя бай Михалъ, ако ни описваше или пожелае да ни опише за историческитъ рубли въ време на окулацията, за доку ментитъ, които ги грабна вѣтра отъ стаята му, осжданieto му въ Сибирь и за лишението му отъ политически и граждански права, и за това доблестно дѣло, което е извършилъ, па тогава да дойде да ни поучава и да ни пита „къдъ сме и къдъ отиваме“. За сега толкозъ му отговаряи и задържамъ си правото, когато благоволи бай Михалъ да ни отговори, да се повърнемъ по той въпросъ.

София 8 Декември 1884 год.

Единъ изъ простолюдието.

Щакъ къмъ г.г. учителитъ.

Въ 51 брой на в. „Славянинъ“ обнародвахме мисълта си, съ която искахме да извикаме гласностъ отъ страна на всички за въздигане на моралното и материалното положение на учителитъ. Ний тогава се въздържаме отъ да определямъ приблизително основитъ, на които трѣбва да се построи учителското сдружение като казахме, че това е обща работа, койго, като такава, трѣбва да се обмисля отъ всички учители. Помогли сме само г.г. учителитъ по градоветъ да се събразятъ и пообмислятъ върху това, и рѣшението имъ да явятъ чрѣзъ печата. Че слѣдъ много време, отъ какъ явихме тази ви идѣ въ 54 брой на в. „Славянинъ“ прочетохме единъ отзивъ отъ Габрово, въ койго отзивъ автора, мѣжду друго, излага нѣколко точки, на които трѣба дружеството ни да се утвърди, и по поводъ на това задължени се считаме да се произнесемъ върху бж дѣлото ни общо сдружаване. Когато се е поведла мѣжду насъ мисълта за нашето сдружаване, еднопървено сме говорили и върху основата, на което то трѣба да

се съзида. Като се споразумѣхме за това, веднага обнародвахме поканата, помѣстена въ 51 брой на в. Въ него време и основа а изложихме я писмено, като намислихмe да се изработи единъ приврѣменъ правилникъ за учителитъ въ Руссе и неговия окръгъ, и койго правилникъ щѣше да съществува до изработването на общия уставъ. Обаче отзивитъ изъ Габрово ни даде поводъ, щото отъ сега да се произнесемъ върху основата на нашето сдружаване, за да би могли и другитъ клонове, които би се организирали, да иматъ еднообразностъ върху разсѣжданята по това дѣло. Отъ друга страна же добръ би било да се явятъ отъ сега принципитъ, та да има възможностъ да се произнесе върху тѣхъ всеки учитель или другъ книжевникъ, та да може съ това да се тури още по-яка основа на сдружаването ни.

Его въ кратцѣ главнитъ точки, спорѣдъ които трѣбва да се учрѣди нашето учителско сдружаване.

I.

- 1) Установява се учителско дружество подъ название (по вѣщгласе).
- 2) Всички Български учители могатъ да бждатъ редовни членове на дружеството.
- 3) Други лица вѣтъ отъ Княжеского или въ него могатъ да бждатъ, но почетни.
- 4) Редовнитъ членове ще внасятъ лична помощъ за рѣдовенъ приходъ.
- Забѣл. Почетнитъ членове не плащатъ нищо.
- 5) Редовнитъ членове иматъ пълна гласностъ, а почетнитъ — съвѣщателна.
- 6) Всеки Български учитель длъженъ е да бжде членъ на дружеството.
- 7) По всичкитъ градове ще се образуватъ клонове, които ще държатъ преписка съ главното дружество.
- 8) Дружеството ще има главна касса и частни по клонове.
- Забѣл. Коп приходи ще се внасятъ въ главната касса и кои въ частнитъ, има да се определя чрѣзъ особенъ правилникъ.
- 9) Дружеството ще има свой органъ (вѣстникъ), койго ще се занимава съ учителскитъ работи, безъ да се смѣва въ политическ. отдѣлъ.
- 10) Дружеството всека година ще има обикновено събрание, което чрѣзъ вакацията, ще се събира въ удобнитъ отъ дружеството градъ.
- 11) За да може да узнава върху нѣкои неприятни постъжки отъ стария на настоятелствата съ учителитъ, дружеството ще си има „сѣдъ“, съставитъ на когото ще е избранъ изъ най-достойни учители и койго сѣдъ ще може да уговлети тѣжачий се.

II.

Цѣльта на дружеството.

- 12) Учителското дружество ще има за цель:
 - а) Материално подпомагане на учителитъ въ случай на болестъ, или остане по неволя безъ работа. Помощъ може да се дава и слѣдъ смъртта му на неговото семейство, въ случай на бѣдность.
 - Забѣл. Събрането има да рѣши, кои учители ще се ползуватъ съ помощъ слѣдъ смъртта имъ.
 - б) Умствено подпомагане. Дружеството ще се занимава съ теоретически и практически познания Дружественний вѣстникъ ще бжде отворенъ за всекой членъ отъ дружеството да явива своето практическо преподавание, на което администрацията на вѣстника ще се произнесе съ одобрене или критика.
 - в) Сливанието на всички учители въ едно тѣло. Това много ще се постигне чрѣзъ вѣстникитъ, койго живо ще се интересува съ положението на учителитъ, като ги защитава и назива тѣхното достоиние. Всека правилникъ, программа и др. т. издавани отъ Минист. на Просвѣщенieto и относни се до училищата и учителитъ, ще се пригледватъ и произнася върху тѣхъ. Щѣ се обнародватъ статии, въ които ще се показва, какъ стоятъ училищата въ образованитъ държави: Германия, Франция, Швейцария, Россия и др. — Вѣстника живо ще се интересува и съ училищата въ братската наша страна Македония. Годишнитъ учителски събрания ще помогнатъ за тѣсна свѣзка мѣжду учителитъ.

III.

Длжността на членоветъ.

- 13) Всеки членъ е длъженъ да внася лично, колкото определя дружеството.
- 14) Всеки членъ е длъженъ напълно да се покорява на дружественний законъ.
- 15) Всекой членъ (учитель) се задължава поне веднѣжъ въ годината да даде описание върху методитъ на преподаването му по нѣкой предметъ, което описание да се публикува въ дружествен. вѣстникъ.
- Забѣл. Несобразующитъ се съ това ще се считатъ за немарливи и нарушителни на дружеств. изискания, спорѣдъ което, дружеството, слѣдъ като издири причинитъ на това трѣбва да направи изобличение.

16) Всеки членъ е длъженъ да приема учителския вѣстникъ.

17) Какой учитель не трѣбва да компрометира предъ другитъ свои колеги; ако има вѣщо, това може да се съобща на дружеството, което и ще се распорѣди.

IV.

Касса.

- 18) Дружественната касса ще състои:
- а) отъ личния влогъ, внасянъ отъ дѣйствителнитъ членове;
 - б) отъ прихода, койго ще остане отъ издаванieto на вѣстника;
 - в) отъ завѣщания и доброволни подарѣци, и
 - д) отъ театрални представления, давани отъ дружеството.

V.

Управление на дружеството.

- 19) Учителското дружество ще има главенъ „съставъ“ койго ще се грижи да бди върху точното изпълнение на дружественний законъ и койго ще веда преписка съ всички клонове на главното дружество.
- 20) Всеки клонъ ще си има и особенъ съставъ, койго ще има работа съ главний съставъ.
- Забѣл. Длжноститъ и правата на прѣдседателитъ, подпрѣдседател., секретаритъ, дѣловодителитъ и касперитъ ще се определятъ въ особенъ правилникъ, койго ще се причисли съ § V [Управлен. дружеството].

Тѣзи сѣ прочее началата, на които трѣбва да се състои нашето сдружаване. До какво ще бжде полезна тѣзи наша цѣль, койго така сега желаемъ да постигнемъ, ще има да са узиме отъ сетнѣ и сѣкпо и сѣкпо да се събѣява. Ний отъ наша сграда мислимъ, че съ това ще постигнемъ онзи великъ задаткъ, койго всекога намъ (на учителитъ) е предложень да го рѣшимъ. Другари! Тѣзи идѣя втроитно не съществува само въ насъ, нѣ и въ всички родолюбци. Щѣ трѣбва прочее, за да се постигне всячко това на дѣло? Не е ли постоянството, трудитъ и надѣждата? Зашо да се показваме така хладокръвни къмъ всячко добро за насъ?! Срамъ е за насъ, гда, да стоимъ съ сърцестия рѣдъ и да мислимъ, че това е непостижимо, та да очакваме това отъ другитъ. Нека прочее се отмахнатъ всячки междуособни, чоголюбни и амбициозни тенденци и да простремъ ръка еднакъ другиму за да положимъ темелитъ на нашето дружство, койго съ време ще привае огромна полза въ всеко отношение. Нека прочее, всички учители по градоветъ се съвѣтватъ за тѣзи цѣль, като образуватъ дружества и си пбератъ съставъ и това да извѣстятъ чрѣзъ печата. Като образуватъ на всекъдѣ подобни, не е трудно тогава всички тѣзи дружества да се слѣятъ въ едно общо и главно.

Освѣтъ г.г. учителитъ, приканватъ се и г.г. инспекторитъ, които, като учителски пастири, трѣбва да се стараятъ и радова за тѣзи тѣхна свѣта цѣль. Ний имаме пълна надѣжда да върваме, че гда инспекторитъ ще бждатъ първитъ, койго ще дадатъ погнѣ за постигане на тѣзи велика идѣя, отъ койго ще се наслаждаватъ, както сегашнитъ, а още по вече бждущитъ учители.

Имаме жива надѣжда, че тѣзи наша идѣя де вникне въ сърцето и на най-отдалеченния учитель, койго ще ни насърчи съ неговия отговоръ. — Постоянство и надѣжда братия!

гр. Руссе, 10 Декември 1884 год.

Нѣколко учители.

XXIX СЛЖ.

Тържествувайтъ днеска	Млъкна очарованъ
Градове, села, —	Мавчовий поетъ
Влѣскитъ распрѣсяна	Дчесь и еждинта
Гжстата мжгла.	Бѣга отъ рушевгъ
Нѣма главобольа,	Луангъ до вчера
Произволъ, бѣди,	Дческа еж съ умъ
Здравия разсѣдгк	И въ конака вече
Вече побѣди	Не повдигатъ шумъ.
И отъ дѣ туй всячко?	И отъ дѣ туй всячко?
Какъ туй доплъзе?	Какъ туй доплъзе?
—0, защото Бобчевъ	—Се защото Бобчевъ
Кокалтъ гризе!	Кокалтъ гризе!

И валжтъ проскти,
Грижи и мечти,
На крито екътъ
Чакъ до насъ кнкти.
Съ безгранична вѣра
Въ този свѣтъ кроежъ,
Братко мой, почивай,
Спи, и ний, и тѣжъ
Спи! Ти си толкозъ мжжи
Табата презе!

радостъ. И нѣма лице, което желае напредъването на родътъ си, да не чувствува въ себѣ си удовлетворение, когато слуша да се описва въ народния ни органъ, че е станало улущение по народния напредъкъ, истински напредъкъ по пътя на науката въ нѣкое общество. Тѣзи желаниа, тѣзи благородни дѣла, просвѣтениа свѣтъ е отдавно призналъ и испълява като право, което води човѣшката въ честитъ и добродетеленъ животъ. Ето защо всѣка ползана въсѣтъ при явяването въ нѣкое общество е длъженъ всѣки ученикъ да я явява и съ разгласяването и чрезъ народния ни органъ народа да може да усѣща по добръ потикъ и насърчение за общественото образование. Ако единъ или нѣколко градове или села напредватъ истински, а останалитѣ сж въ застойно положение и се едно както нѣкои отъ прѣтитѣ на ржката да се издрави. Гдѣто ще рече, че народътъ само тогава усѣща и напредва, когато взема участие за напредването състояние на членовѣтъ си. И по хубаво и по-полезно отъ това съ което човѣкъ усѣща възвишение на умѣтъ и душата си е науката, която приложена въ практическитѣ животъ само тогава може да ползува притежателя си. Науката, когато не е приложена въ дѣло е се едно като бриланти изъ неотннзимо мѣсто; а само тогава се прилага тя въ дѣйствиетъ, когато се придобива отъ повече членове на обществото и се облъква въ научни въсѣтъ, въсѣтъ, които произтичатъ отъ плодѣтъ на науката. Единъ плодъ на науката, която възвишава човѣка въ доброто и ползното е и народниятъ театръ, който безъ нея е и неподобна се на маймушка игра. При всичко това да се казватъ и безпристрастно явяватъ и нѣкои отъ лошитѣ страни на нѣкое общество или обществени личности е не малка полза; защото на единитѣ и другитѣ служи, ако тия послѣднитѣ иматъ страна, за поправление, а въобще на обществената класа служи за предоварване или отстранение на злото.

Отъ освобождението ни насамъ се съгласява че съ голѣма енергия въ нѣкои градове отъ интелегенцията ни да се извършватъ театрални представления, които отъ година на година взематъ по добри улущения и симпатична популярностъ въ обществото. На всѣкъдъ възъ отечеството ни сега прѣзъ дългитѣ зимни ноци се даватъ представления, съ които дружества отъ такива представления привнасятъ за себѣ вещественна, а за по сѣтигелитѣ на театра морална полза. По тѣзи главна причина, както се разбира, тукашнитѣ ученици отъ висшитѣ класове на Реалната Гимназия се приготвятъ да даждъ редъ представления отъ разни пиеси, драми и други за въ полза на новосъставеното имъ ученическо дружество „Развитие“. За тѣзи благородна целъ ученицитѣ вече готвятъ да даждъ първо драмата „Руска“ и нѣкои комедии изъ общественитѣ ни животъ. Като имъ пожелавамъ добъръ часъ, оставамъ да ви съобща г. редакторе за всичкитѣ прѣзъ идущитѣ празници.

Другитѣ новости сж, че всѣки си глѣда своята работа. И чиновници, и свещеници, и учители, и художници глѣдатъ какъ по точно да испъляватъ и извършватъ своитѣ длъжности. Ако и да има нѣкой отъ гимназиалнитѣ учители да не му явявамъ за сега имѣто който не са минава дългитѣ и празникъ да керляви книгитѣ съ прѣфата день и вечеръ, въ това не вреди за милостята му, който е ужъ оглѣдало отъ примѣръ за нравственостъ на обществото и своитѣ ученици.

Новоститѣ по народното Събрание отъ тукашното Васеление се очакватъ и разказватъ съ голѣма живостъ. Всичкитѣ законопроекти се разказватъ отъ всичкитѣ людие като добри за страната ни, както и всичкитѣ запитвания на народнитѣ представатели се четатъ съ вай голѣма любезностъ. Запитването на примѣръ на г-въ Хр. Дюкмеджиевъ по степенитѣ, които се раздаватъ отъ министеръ на просвѣщеняето на бѣдни ужъ ученици се очакваше да се разглѣда и постави тѣзи милостъ отъ правителството въ по добръ редъ. Желанието на народния представителъ Хр. Дюкмеджиевъ да запита правителството какъ се раздаватъ степенитѣ и на кои ученици, е много справедливо; защото има много богатшиа синове на бащи или братя и подъ прѣдлогъ на бѣдностъ ужъ, се расплататъ тукъ и изъ Европа съ народния трудъ. Азъ познавамъ мнозина, а за примѣръ мога да покажа на тукашнитѣ гимназиал. учителъ Ивановъ, братъ му, който сега съ народенъ трудъ се учи въ Россия; Ивановъ е билъ тука наредъ нѣколко години учителъ както и сега и нѣма пари да поддържа братя си, а да се разнася съкровището ни по тавина харамоджии. Ивановъ има пари за балове, а да съжали народнитѣ пари и да поддържа братя си небива. Това е истински учителъ!

Народното Събрание ще направи при другитѣ си услуги на народътъ ни и тѣзи, ако пречети такива несправедливи раздадени степенди и постанови да се дава исключително степенди на бѣдни ученици.

Това за сега, а другъ пътъ друго, и друго, въ въ своето си време.

Велисингъ.

Трѣвна, 6 Декември 1884 г.

Господине Редакторе!

Вчера посрѣдъ пладнѣ Околийскитѣ началникъ, имайки при себѣ си пом. Кмета, нападна на дюгения на единъ Търновски търговецъ дошелъ въ Трѣвна по случай на „сбора“, да търгува съ разни тувафчийски стоки; отпети нѣколко оглѣдала и 7 маци вълненъ гайтанъ, които на часа бидоха извадени на публиченъ търгъ! Причината на този башибозукски подвигъ на началника Ковачевъ била тѣзи, че слугата на пострадалиитѣ търговецъ, мѣстенъ гражданинъ и крайно беденъ, но честенъ, не билъ си платилъ даждията, разбира се отъ сиромашия, а не по немарливостъ, та нужно било да се сиквестира и продаде всичко що се намѣряло въ негови ржце, за да са наплати хазната! Цѣла Трѣвна, неисключая и самитѣ кметъ, знае, че поменатиитѣ слуга нѣма собствена стока въ дюгения, а е паѣтъ съ известна заплата да помага на сборънитѣ при продаването. Не се взема въ внимание протеста на дѣйствителнитѣ притежатели на стоката по поводъ на това приключение, така сжщо не се слушатъ (разумѣва се отъ началника) и обясненията на длъжника по принадлежността на стоката, както и заявлението му, че той има къща, покъщнина и недвижими имущества, та ако трѣба да се продаде нѣщо за прихъщанне дългитѣ му къмъ правителството, то да се посегне на собствениитѣ му имотъ, а не на чуждата стока. Тѣзи постъпка на началника възмути до ожесточение всѣки честенъ гражданинъ, който мисли че живѣе въ Конституционна държава и има неприкосновенни свободата, честта и имота си; всѣки съ недоумение глѣдаше на осждителното това дѣло на примѣрителя на закона и питаше: развѣ съществува подобно нѣщо въ закона, че господаритѣ безусловно се отговорни за дълговетѣ на своитѣ слуги?! Или не е подадение на Българскитѣ гражданинъ да знае, таквизи практики върху кой именно отъ съществуващитѣ у насъ закони иматъ своята основа?

Малко по легално, господа, при събирането на даждията; не хвърляйте неселението въ крайно отчаяние; нему и тѣй е тѣжко, прѣзъ тѣзи нежаровита година и въ единъ кратъкъ срокъ да исплаца данъци, натрупани почти отъ освобождението ни и до днесъ.

Горнитѣ случай е съобщенъ телеграфически г-ну Министру на Вътрѣшнитѣ дѣла; остава да видимъ резултата.

Това ще каже, господине редакторе, че бѣлѣжката направена отъ Васъ въ стр. 4, колона 3-та, брой 56 на в. „Славянинъ“ по поводъ оплакванията на Трѣвненското население отъ повѣдението и незаконнитѣ дѣйствиа на своя околийски началникъ, ся е взела подъ серпозно внимание отъ този послѣднитѣ и че настоящитѣ случай иде найкрасноречиво да потвърди, че той вече се е покаялъ и е трѣгналъ въ законнитѣ пътъ!

На добръ му часъ!

Трѣвненецъ.

Въ послѣдний брой в. „Руссе“ обнародва едно чудно и дивно съобщение, че вагабонтитѣ въ градъ ни, биле толкова много, щото земали на приставитѣ гацитѣ и че въ разстояние на единъ

мѣсець станали 175 явни произшествия и до хиляди имало потаени! Това съобщение, надминава качеството на сичкитѣ лъжи по свѣта и съобщителя нека се нази, да не би вагабонтитѣ да снематъ и неговитѣ гащи, защото му е спукана работата!

Умолява се Министру на Външнитѣ дѣла Г. П. Цановъ, да поиска двѣтъ официални дѣла, заключени въ касата на главното Тел. Пощенско Управление въ София. Ако ги нѣма, да попита: кой ги е взѣлъ и гдѣ сж?—Ако г. Министръ желае, да узнае съдържанието на тия дѣла, готови сме да му ги съобщимъ.

Отупването и испъжданието на Шивачева вънѣ изъ камарата произведе общо задоволствие, понеже този човѣкъ то ва заслужавае съ неблагоприятното си.

ТЕЛЕГРАММА

София 12 Декември 1884 год.

Руссе Редакция „Славянинъ“.

Въ послѣднитѣ заседания се разглѣдахъ членъ по членъ, законопроектитѣ за съдебнитѣ пристави и емляка. Внесенъ законопроектъ за печата. Днесъ Събранието постанови да се продължи сесията до края на Януарий.

ЯВНА БЛАГОДАРНОСТЪ

Настоятелството на „Руссенскій Клонъ“, отъ Българското Оплъченско Дружество изразява сърдечно своята си благодарностъ къмъ г. Стоилъ Д. Поповъ, за подаренитѣ отъ него на Дружеството нѣколко вѣстници издавани въ Княжеството; къмъ г. Георги М. Симеоновъ, за в. „Рашто“ и къмъ Петръ Д. Тъпанковъ, за подаренитѣ отъ него портретъ на нѣколко Български вѣстаници.—

Даво сжщитѣ примѣръ послѣдватъ и други такъви благодарѣтели.

гр. Руссе 12 Декември 1884

Председателъ: К. Павловъ.

Секретаръ: П. Райчевъ.

ЯВНА БЛАГОДАРНОСТЪ

Настоятелството на „Руссенскій Клонъ“, отъ Българското Оплъченско Дружество, отъ името на събратията си оплъченци, сърдечно изказва благодарността си къмъ г. г. Андрей Ширеровъ, Андрей П. Миловъ и Андрей Махайловъ, които на 30 ноември т. г. въ честь на имениитѣ имъ день благоволяха да пожертвуватъ за въ полза на Дружеството: първия 2 лева, а втория 1 левъ и 90 стотинки и третия 3 лева.

гр. Руссе 12 Декември 1884 г.

Председателъ: К. Павловъ.

Секретаръ: П. Райчевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

Подписаний обявявамъ на почитаемата публика и въобще на търговцитѣ въ княжеството че въ гр. Русчукъ въ новата магазинъ на Братия Киселови са откри

СТОВАРИЩЕ

разни обуца, чипци, ботуши за мъже, жени и дѣтца отъ фирмата

М. ЗАЙФЪ & С-ИЕ

съществуваща отъ 1865 год. въ Виена; главно депо въ Букурещъ. Продава на цѣло и отдѣлно. Които купатъ повѣче, получаватъ отстъпъ.

Цѣни най умѣрени. Съка поржчка се приема съ благодарение и испълава, точно и бързо.

Руссе 26 Ноемвр. 1884

М. Zайфъ & Сие

Редакторъ издатель: Т. Х. Стаичева